

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Congregationibus Clericorum In Communi Viventium

Le Mire, Aubert

Coloniæ Agrippinæ, 1632

Illustrissimo Domino, D. Nicolao Alberto Gnievvosz De Olexovv,
Serenissimi Regis Poloniæ Legato Ad Regem Christianissimum, Et Ad
Serenissimam Isabellam Claram Evgeniam Hisp. Infantem, Abbati ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64608)

Illustrissimo Domino,
D. NICOLAO
ALBERTO
GNIEVVO SZ DE OLEXOVV,
SERENISSIMI REGIS POLONIÆ
LEGATO
AD REGEM CHRISTIANISSIMUM,
ET AD SERENISSIMAM
ISABELLAM CLARAM EVGENIAM
HISP. INFANTEM,
ABBATI COPRIVICIENSI &c.

OEnobiticæ seu commu-
nis vitæ ratio quantum
boni Ecclesiæ & Reipu-
blicæ vniuersæ, quantum
commodi singulis adfer-
re soleat, nemo est qui nesciat. In pri-
mo nascentis Ecclesiæ exordio, APŌS-
TOLI eorumque asseclæ id agnoue-
runt; vt in eorundem Actis cap. 4 Lu-
cas commemorat: *Multitudinis credentium*

(. .) 2 erat

EPISTOLA

erat cor vnum, & anima vna, neque quisquam eorum quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. Quotquot enim possessiones agrorum aut domorum erant vendentes, adferebant pretia eorum quæ vendebant, & ponebant ante pedes Apostolorum: diuidebatur autem singulis, prout cuique opus erat.

Hæc fuit prima Christianismi in vrbe Hierosolymitana facies. Istiusmodi instituti & Alexandria in Ægypto princeps atque antesignanus fuit S. Marcus Euangelista: vt Cassianus libro secundo capit. 5. & Hieronymus in Marci Vita commemorant. Ex Oriente in Occidentem perfectior illa & à tumultu populari seductior viuendi formula paulatim transijt. In Italia Sanctus EVSEBIUS Vercellensis Episcopus ex Thracia (vbi pro causa religionis exulauerat) domum redux, primus, vt S. Ambrosius loquitur, *in Occidente vitam monasticam cum clerica coniunxit*, & quod admirabile est, *in sancta Ecclesia Vercellensi eosdem monachos instituit*, quos clericos, hoc est, clericos more Monachorum in communi viuentes.

Quod

DEDICATORIA.

Quod ipsum præstantissimum
 vitæ genus S. AVGVSTINVS in Afri-
 cam postea tranſuexit. De Augustino
 lubet ipsum Possidium, eius disci-
 pulum & vitæ scriptorem, audire
 loquentem: Factus presbyter monasterium
 intra Ecclesiam mox instituit, & cum Dei seruis
 viuere cœpit secundum modum & regulam sub
 sanctis Apostolis constitutam; maxime vt nemo
 quidquam in illa societate proprium haberet, sed
 eis essent omnia communia. Monasterium,
 inquã, non Monachorũ, sed clericorũ
 in cõmuni, instar monachorũ viuen-
 tium, instituit. Quod quidem ex sub-
 sequentibus Possidij verbis clarè da-
 tur intelligi: Proficiente, inquit, doctrina
 diuina, sub Sancto & cum sancto Augustino in
 monasterio Deo seruientes Ecclesie Hipponensi
 clerici ordinari cœperunt. Ac deinde innotescente
 & clarescente de die in diem Ecclesie catho-
 licæ prædicationis veritate, sanctorumque seruo-
 rum Dei proposito continentia & paupertate pro-
 funda, ex monasterio, quod per illum Vene-
 rabilem virum & esse & crescere cœperat,
 magno desiderio poscere atque accipere Episco-
 pos & clericos pax Ecclesie atque vnitas & cœpit
 primò, & postea consecuta est.

Cursu deinde temporis, vt fieri so-

EPISTOLA

816

set, collapsam Clericorum seu Canon-
 nicorum (quos olim in communi
 vixisse, nemo antiquitatis Ecclesiasti-
 cæ peritus ignorat) disciplinam Patres
 concilij Aquisgranensis, Ludouici
 Pij Imp. hortatu, anno salutis octin-
 gentesimo sexto decimo, instaurarūt;
 Formá institutionis Canonorum &
 Sanctimonialium canonicè viuentiū
 conscriptâ & publicatâ. Quas quidem
 Canonorum & Canoniarum vir-
 ginum vitæ Regulas, à Iacobo Sir-
 mondo Soc. Iesu Theologo, ad fidem
 veterum codicum manuscriptorum
 collatas & castigatas, atque in secun-
 dum volumen Conciliorum Galliæ
 relatas, à paucissimis nostri ordinis
 hominibus legi miror, ne dicam in-
 dignor.

Vt ad sæcula nobis viciniora ve-
 niam, ante annos plus minus ducen-
 tos quinquaginta *Gerardus Magnus*, Fra-
 trum seu Clericorum vitæ communis
 conditor, floruit; qui quidem celeberrimas olim scholas per Germaniam
 inferiorem habuerunt, quosque Pe-
 trus

DEDICATORIA.

trus Ribadeneira, in vita S. Ignatij Loiola, illo nomine laudat ac commendat. Superiore sæculo *Ioannes Petrus Carafa*, Pontifex Maximus Pauli IV. nomine postea clarus, *Theatinos*, *Bartholomæus Ferrarius* Barnabitas, *S. Ignatius Loiola* Societatem Iesu, *Hieronymus AEmilianus* Somaſchenses, *S. Philippus Neri* Presbyteros Oratorij in Italia, *S. Carolus Borromæus* Oblatos *S. Ambrosij Camillus Lælius* S. Philippi Neri discipulus, Clericos Regulares Ministrantes infirmis, *Ioannes Augustinus Adornus* Clericos regulares Minores, *Cæsar Bussius* Clericos Doctrinæ Christianæ, & nostra demum ætate *Petrus Berulius* Presbyteros Oratorij Domini Iesu in Gallia vicinisque prouincijs, instituerunt.

Harum omnium piarum Congregationum initia atque incrementa, ILLVSTRIS SIME DOMINE, cum vnum in corpus collegissem, & liber sub typis Coloniensibus caleret, eo ipso tempore quo Illustrissima Dominatio vestra legationem illustrem,

(:.) 4 nomi-

EPISTOLA

nomine Serenissimi Sigismundi Regis Poloniae, ad Regem Christianissimum Ludouicum XIII. & ad Serenissimam Isabellam Claram Eugeniam Hispaniarum Infantem feliciter obibat, non alius mihi patronus quaerendus fuit, quam is qui istiusmodi piis sacrisque institutionibus carperetur ac delectaretur. Et verò saepe mihi in mentem venit illius sermonis, quem de rebus istis vna Antuerpiae non semel habuimus: quo nomine plurimum mihi gratulor, quod alterum scilicet *HOSIUM* Poloniae quam utilissimum ac gloriosissimum, ut ominor, futurum coram nosse, & quae singularis Vestra humanitas fuit, familiariter vti, magno meo bono ac commodo, datum fuerit. Plura non addo, ne gratiam captare videar, & ne modestiae Vestrae, quam omnes admirantur ac suspiciunt, sim molestus. Vno verbo liceat sororis meae filium, *Aubertum Aedum Miræum*, Canonicum Antuerpiensem, quem Illustrissima Domi-

Domij

DEDICATORIA.

Dominatio Vestra ad se in Galliam
euocare, & Eleemosynarij sui munere
in ista legatione honorare dignata
fuit, de meliore nota commendare;
Deumque precari, vt honorum incre-
mentis eandem augeat, atque in vni-
uersæ Ecclesiæ ac Reipublicæ Chri-
stianæ, atque in primis Regni Polonici
bonum diutissimè sospitet. Antuer-
piæ ipsis Cal. Ian. M. DC. XXXII.

*Illustrissimæ Dominationis Vestræ
studiosissimus*

AVBERTVS MIRÆVS.

(:.) 4

INDEX